

1r DE MAIG SOLIDARITAT I LLUITA

MANIFESTACIÓ A BARCELONA

11 hores Via Laietana / Jaume I

1 de Maig de 2015, objectiu: continuar amb la lluita. Contra l'augment de la repressió, la precarietat laboral i social, la corrupció generalitzada dels polítics, la privatització dels serveis públics, la misèria energètica, la falta d'habitatges, ens sobren els motius.

La repressió s'ha endurit per els qui lluitem contra un sistema corromput des dels seus fonaments. La legislació s'ha modificat a aquest efecte i els jutges l'executen des de la més absoluta arbitrarietat. L'aplicació sistemàtica de presons preventives, l'augment del nombre d' encausades, condemnades i empresonades per mobilitzacions sindicals i socials ens porten a èpoques en què l'aparell judicial era un executor més de l'estat totalitari.

Les reformes laborals han servit perquè els empresaris aconseguixin els seus objectius: tenir treballadors sense drets. Banquers i capitalistes segueixen augmentant els seus beneficis a costa del sofriment i de la misèria de gran part de la població. Cada vegada els rics són més rics i els pobres, més pobres. Sense escrúpols i aliats per aconseguir els seus objectius amb la classe política, comparteixen els seus privilegis al mateix temps que condemnen a amplis sectors de la població a la pobresa més severa, sostenint econòmicament als partits polítics a través de trames de corrupció que repugnen a qualsevol persona decent i de la qual surten indemnes, mentre jutges i fiscals fan els ulls grossos en la majoria dels casos.

L'ocupació d'espais en mans dels especuladors per al seu ús social, l'antiautoritarisme, la protesta al carrer, el dret a reunir-se i a manifestar-se, totes les accions de qualsevol signe que impliqui una resposta al sistema o proposi alternatives laborals, ecològiques, educatives, igualitàries, laiques, de desenvolupament humà i social, són fenòmens als quals es respon amb un únic criteri: repressió.

Quan en un país es desallotja a les persones dels seus habitatges violentament; es talla la llum, l'aigua o el gas a qui no pot pagar-les; quan omplir la cistella de la compra és un acte èpic; quan no existeix cap estabilitat laboral i l'acomiadament solament necessita de la voluntat de l'empresari; les pensions són miserables; la joventut emigra; augmenten les llistes d'espera als hospitals; l'educació es reserva als rics; l'ajuda a la dependència és una burla i les despeses militars i policials es disparen, la conclusió és que vivim en un estat d'excepció i d'exclusió, i que ha arribat el moment de dir que ja n'hi ha prou d'aquesta dictadura disfressada de democràcia.

Solament des de la lluita i la resposta contundent al carrer i en les empreses podrem afrontar els atacs i la barbàrie organitzada que ens imposen l'Estat i el Capitalisme. Ens va en això la llibertat i la possibilitat de viure des de la dignitat i la igualtat una vida que mereixi tal nom i en la qual els drets socials siguin la garantia del desenvolupament de les persones. Des d'aquesta lluita hem de potenciar formes organitzatives participatives, no jeràrquiques, on la igualtat i la cooperació siguin les eines que ens encaminin cap a una societat llibertària a la qual aspirem amb principis com l'autogestió, el suport mutu i la solidaritat.

Les detencions contra anarquistes, okupes, treballadores, estudiants, jubilades, les que lluitem, mostren que han de realitzar constantment muntatges imaginaris que solament existeixen en les seves ments pertorbades. No tenim por, ni a les seves batudes, ni als seus operatius. Ni ha de tenir-ho ningú en aquest país que pensi que rebel·lar-se davant la injustícia és una necessitat i mai un delictes. Per això, aquest 1 de Maig, també demanarem als carrers l'absolució i llibertat de totes les encausades per la repressió de l'estat. Perquè la injustícia sí és terrorisme, i s'organitza des de l'estat.

Visca el 1r de Maig
Visca la classe obrera
Salut i anarcosindicalisme